Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Forn de calç Aries

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	Camí d'Olesa al pont de l'Arcada. 08795 OLESA DE BONESVALLS
Emplaçament	Seguint el camí de la riera d'Olesa sortint del nucli cap al pont de l'Arcada.

Coordenades:

Latitud:	41.35986
Longitud:	1.85859
UTM Est (X):	404529
UTM Nord (Y):	4579335

Classificació

Número de fitxa	08146-78
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Any	1954
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 010A00015
Autoria de la fitxa	Cortés Elía, Mª del Agua
Data de registre de la fitxa:	dj., 01/10/2020 - 02:00

Descripció

El forn es troba al camí que des del nucli d'Olesa porta al pont de l'Arcada seguint el camí al costat de la riera d'Olesa. El forn queda a la banda esquerra del camí en aquesta direcció. És de construcció moderna, de l'any 1954, però utilitzant tecnologia antiga. És una estructura troncopiramidal de pedra amb la boca del forn formant una volta de canó amb porta d'arc de mig punt de pedra amb les dovelles posades a plec de llibre. A través d'aquesta volta s'entra a la cambra de combustió que queda a l'aire lliure degut al sistema de fabricació de la calç i que està revestida amb pedra de Begues, quedant una superfície vidriada verda fruit de la temperatura de la combustió.

Observacions:

Aquest forn també es coneix com forn del Ràfols, ja que el va utilitzar aquest.

Història

Aquest forn va ser l'últim construït al terme, el 30 d'agost de 1954, tal i com queda constància a la inscripció de la llinda de la porta del forn, per tant és el més modern. La indústria mineral ha estat i encara és un sector molt dinàmic a l'economia olesana, ocasionada pel terreny calcari que ha provocat que des d'antic es produís calç. Al segle XVI s'esmenten el forn de calç de n'Aragó, el d'en Figueres, el del Pèlag, aquest últim encara existia el 1783. La calç s'utilitza molt al poble en aquesta època, possiblement com a preventiu sanitari contra les epidèmies i altres malalties contagioses; així com en la construcció i també es venia per fer carbur de calç per a enllumenat. La cuita de calç feta tradicionalment amb el següent procés: s'envoltava la vorera del cul de l'olla amb pedres calcàries no fogueres, es feia una paret de 50cm de gruix que a mida que pujava s'estrenyia el cèrcol fins formar una volta parabòlica que tanca a uns 3,5 o 4 m d'alçada. Al mateix temps s'omplia l'olla amb feixos de llenya i al final es carregava la volta amb pedres més petites i s'acabava d'omplir el forn amb reble formant un caramull d'un metre d'alçada al centre i que es cobria amb un capell d'enfangada de calç espessa. S'encenia el foc i es deixava encès els dos primer dies amb una faixa destapada que es tapava a poc a poc. Es sabia que el forn era cuit quan sortia flama blanca i les pedres es posaven vermelles. La cuita durava uns onze dies, i es cremaven entre 30-40 kg de llenya.

Bibliografia

ESTRADA, D.; ESTRADA, S.; FARRÉ, P.; MITJANS, M.; ROS, D.; ROS, N.; ROS, R.; SOLER, J. (2005). Petjades Històriques. Recull de construccions rurals en pedra seca i altres curiositats naturals al terme d'Olesa de Bonesvalls. Grup de Recerca Olesa Rural. Edicions Andana, Vilafranca del Penedès.
LLORAC I SANTÍS, Salvador (1993). Olesa de Bonesvalls. Un paisatge, un passat i un present. Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls Ajuntament .

